

Arrest

nr. 78 239 van 28 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 12 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat M. DE ROECK, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam in oktober 2006 toe op Belgisch grondgebied en diende op 14 december 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 15 juni 2011 een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf werd verworpen en waarbij een bevel om het grondgebied te verlaten werd getroffen.

1.3. Op 11 januari 2012 trof de gemachtigde van de staatssecretaris een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

1.4. Op 10 februari 2012 diende verzoeker vanuit het gesloten centrum in Merksplas een asielaanvraag in.

1.5. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 27 februari 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 28 februari 2012 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Indische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Rajpura, India. U bent een Hindoe en u heeft twaalf jaar gestudeerd.

U bent, net zoals uw ouders, een volgeling van Ram Rahim Singh, een guru die vrede en harmonie predikt. Enkele jaren geleden heeft deze man de wrok van vele sikhs over zich heen gehaald door het uniform te dragen van de tiende guru van de sikhs. In het jaar 2006 zijn er rellen uitgebroken tussen de sikhs en de volgelingen van Ram Rahim Singh. Ook in de daaropvolgende drie jaren was het conflict nog niet uitgedoofd.

Van 2006 tot 2007 had u uw eigen telefoonwinkel in Patiala. De problemen die u tot in Europa gebracht hebben zijn in uw winkel begonnen. In februari 2007 werd er door iemand een poging ondernomen om Ram Rahim Singh aan te vallen. Deze aanslag werd vrijdeld en Bashish Singh werd opgepakt in deze zaak. Tijdens het politieonderzoek werd er ontdekt dat er vanuit uw winkel telefoontjes waren gepleegd naar Bashish Singh. De politie sprak u hierover aan en drie dagen later werd een meisje, genaamd C.(...) K.(...), opgepakt. De sikhs veronderstelden dat u de politie getipt had over dit meisje en u, uw verklaringen over uw onschuld ten spijt, werd geslagen en de sikhs vernielden uw winkel. Gelukkig hebben de andere winkeliers uit de buurt u gered. Er werd u evenwel door de sikhs op het hart gedrukt dat, als er iets met het meisje zou gebeuren, de gevolgen zwaar zouden zijn. U verwittigde de politie, maar die deden niets.

U stopte met uw winkel in Patiala en u keerde terug naar uw huis in Rajpur. U werd echter ook daar gezocht en u besloot dan maar om naar Dehli te vluchten, waar u drie tot vier maanden verbleef. In Dehli vond u een smokkelaar en met zijn hulp kon u naar Europa vluchten.

In september 2007 verliet u India en na een reis via Moskou bereikte u uw Europese bestemming. In België verbleef u bij vrienden. Af en toe werkte u in het weekend op de markt. In 2009 probeerde u om geregulariseerd te worden, doch uw aanvraag werd geweigerd. Op 15 juni 2011 diende u een aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980 in, deze aanvraag werd geweigerd. Op 10 februari 2012 diende u een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst rijzen er grote twijfels bij de oprechtheid van uw verklaring dat u asiel wenste aan te vragen. Zo blijkt dat u sedert het jaar 2007 op Belgisch grondgebied verblijft, doch tot recente datum nooit enige moeite heeft ondernomen om asiel aan te vragen. Een andere procedure heeft u wel opgestart, op 15 juni 2011 diende u namelijk een aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980 in. Deze aanvraag werd diezelfde dag nog ongegrond verklaard en de beslissing werd u betekend op 11 juli 2011. Op 11 januari 2012 werd u door de Belgische autoriteiten gecontroleerd en hierbij werd vastgesteld dat u zich illegaal op het grondgebied bevond en werd er besloten om u over te brengen naar het Centrum voor Illegalen te Merksplas (zie bijlage 39Bis, dd. 10.02.2012; F.O.D Binnenlandse Zaken, inschrijving). Op 18 januari 2012 zou u gerepatriëerd worden naar India. Dit heeft u echter geweigerd. Er werd voor u een nieuwe datum vastgelegd voor een repatriëring, namelijk 11 februari 2012. Op 10 februari 2012 heeft u asiel ingediend waardoor deze repatriëring verhinderd werd.

Op basis van deze gegevens kan er gesteld worden dat u niet de intentie heeft gehad om asiel aan te vragen. U gevraagd waarom u zo laattijdig asiel heeft aangevraagd, verklaarde u dat u reeds hoorde dat de asielaanvragen van Indiërs niet aanvaard worden (CGVS, p. 4). Het kan echter niet overtuigen dat u gedurende uw verblijf van ongeveer vier jaar in België de bescherming van de autoriteiten niet gezocht heeft louter omwille van wat u 'gehoord' had van anderen. Daarenboven heeft u ook pas asiel aangevraagd op 10 februari 2012, na een verblijf van omstreeks een maand in het centrum voor illegalen te Merksplas en nadat er een eerste poging tot repatriëring gedaan werd op 18 januari 2012. Dat u pas op 10 februari 2012 asiel aanvroeg, één dag voor de tweede poging om u te repatriëren, omwille van problemen in India is dan ook totaal niet aannemelijk.

Voorts heeft u bitter weinig informatie over recente ontwikkelingen in het conflict tussen Ram Rahim Singh en de sikhs, wat opmerkelijk is aangezien uw asielmotieven geënt zijn op de rivaliteit tussen deze twee. U verklaarde slechts op de hoogte te zijn van gebeurtenissen 'tot het jaar 2009' (CGVS, p. 10), waardoor u er niet in slaagt om een zicht te geven op de huidige situatie, noch over de stand van zaken in de jaren 2010 en 2011. U vergoelijkt uw gebrek aan kennis door te stellen dat uw ouders er niet over gesproken zouden hebben en zij u slechts gewaarschuwd hebben om 'niet terug te keren' (CGVS, p. 9). U gevraagd of er misschien een oplossing gevonden was voor het conflict, verklaarde u ontwijkend dat Ram Rahim Singh zich moet verantwoorden voor een rechtbank (CGVS, p. 10). Verder heeft u er geen idee van of de volgelingen van deze guru nog problemen zouden ondervonden hebben (CGVS, p. 10). Het feit dat u zulk een geringe informatie geeft over een situatie die aan de basis van uw problemen gelegen heeft, kan niet overtuigen. Er kan immers verondersteld worden dat u de problemen en veranderingen sinds uw vertrek nauwgezet opvolgt en u uitvoerig de huidige situatie zou kunnen toelichten. De vaststelling dat u zo weinig afweet van de situatie in de laatste jaren kan dan ook totaal niet overtuigen. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u als volgeling van deze guru problemen zou kunnen ondervinden in India.

Wat betreft de verdenkingen van de sikhs over uw betrokkenheid naar aanleiding van de arrestatie van C.(...) K.(...), dient er opgemerkt te worden dat u ook dit keer de belangrijke elementen in uw asielrelaas niet verder kan duiden. Zo weet u niet hoe vaak het meisje gebeld heeft vanuit uw winkel, rond welke datum de verschillende gebeurtenissen plaatsvonden of naar welk nummer het meisje gebeld heeft (CGVS, p. 13). Noch weet u waar het meisje opgepakt werd, u meende dat dit 'misschien' in haar eigen huis was, of waarom de politie gewacht heeft met haar arrestatie (CGVS, p. 14). Het is u evenmin bekend of het meisje in de dagen tussen haar bezoek aan uw winkel en haar arrestatie nog andere zaken gedaan heeft die haar verdacht maakten (CGVS, p. 14). U stelt slechts 'dat u er niets mee te maken had' (CGVS, p. 14). Uit uw verklaringen kan afgeleid worden dat u een situatie beschrijft, maar deze niet in een context kan plaatsen. Indien u werkelijk door dit meisje in de problemen gekomen zou zijn, kan er minstens verwacht worden dat u zich geïnformeerd heeft naar de precieze omstandigheden van haar arrestatie en wat daaraan vooraf is gegaan. Daarnaast kan er verondersteld worden dat u een blijvende interesse zou hebben voor wat er nadien gebeurde met het meisje. Er werd u immers gezegd dat, indien het meisje iets zou overkomen, de gevolgen voor u zwaar zouden zijn (CGVS, p. 12). Bovendien kreeg u doodsb bedreigingen (CGVS, p. 18). Het is dan ook merkwaardig dat u slechts weet dat ze momenteel in de gevangenis zit (CGVS, p. 14). Ook deze keer toont u zich verbazingwekkend onwetend. Zo weet u niet hoe lang haar gevangenisstraf duurt, u gokt op zeven jaar, en wanneer de zaak is voorgekomen (CGVS, p. 14). U gevraagd of u meer te weten kon komen over dit meisje, stelde u dat de omstandigheden slecht waren en u het beter vond om te vertrekken (CGVS, p. 15). Dit argument kan niet overtuigen. Het is zeer bedenkelijk dat u niet alles in het werk heeft gesteld om informatie te bekomen over de conflictsituatie met de sikhs of de huidige omstandigheden van het meisje, terwijl dit de voornaamste elementen zijn in uw asielrelaas. Uw vage verklaringen geven dan ook niet de indruk van een geloofwaardig relaas.

Verder verklaarde u dat er niet geïdentificeerde sikhs naar uw huis kwamen en dat ze ermee dreigden om u te vermoorden (CGVS, p. 15-16, 18). De mannen zouden vijf à zes keer bij uw ouders zijn langsgeslagen tot in het jaar 2009. U gevraagd om toelichting te geven over de periode na 2009, stelde u dat u er geen informatie over heeft, uw familie zou u niet alles verteld hebben en u zou hen er ook niets meer over gevraagd hebben (CGVS, p. 18). Ook dit element is niet geloofwaardig. Niet alleen kan er geen geloof gehecht worden aan de verklaring dat de identiteit van de mannen na verschillende bezoeken aan uw ouders onbekend bleef, het is ook niet aannemelijk dat u geen vragen meer gesteld zou hebben over de bezoeken die de sikhs na het jaar 2009 aan uw ouders brachten, terwijl u beweerde hen nog steeds te vrezen (CGVS, p. 17). Bovenstaande observaties bevestigen de eerdere vaststelling dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw asielrelaas.

Tot slot heeft u zich gedurende ongeveer vier maanden in Dehli gevestigd zonder dat er uit uw verklaringen blijkt dat u daar problemen ondervond (CGVS, p. 16). U gevraagd waarom u niet in Dehli kon blijven, beweerde u dat u er niet kon blijven omdat u er geen geld had. Ook deze verklaring kan niet overtuigen omdat u later beweerde dat vrienden u 500.000 roepies geleend hadden, ongeveer 7.600 euro (CGVS, p. 17). U gevraagd waarom u met dit geld dan niet in Dehli kon blijven, verklaarde u dat uw vrienden u hielpen omdat ze wisten dat u problemen had en dat u niet meer kon terugkeren (CGVS, p. 17). Aangezien er zich geen problemen hebben voorgedaan in Dehli, is het onverklaarbaar dat u het nodig achtte om de reis naar Europa te maken. Andermaal kunnen uw verklaringen niet overtuigen.

Gezien bovenstaande observaties hebt u niet aannemelijk gemaakt India te hebben verlaten uit een persoonsgerichte en gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en wordt u bijgevolg de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming geweigerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker vraagt blijkens de titel van zijn verzoekschrift de annulatie van de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt echter inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 39/2, §1 van de vreemdelingenwet over volheid van rechtsmacht, en treedt aldus niet louter op als annulatierechter, tenzij voor wat betreft de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen. Het beroep zal dus overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet worden behandeld.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2, 3 en 5 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen "48,1, 2 en 3" van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt de vluchtelingendefinitie in herinnering en stelt dat zijn asielaanvraag in twijfel wordt getrokken omdat hij in België verblijft sedert 2007 en zijn aanvraag laattijdig is. Hiertegen brengt verzoeker opnieuw in dat hij zijn aanvraag laattijdig heeft ingediend omdat hij vernomen had dat de asielaanvragen die door Indiërs werden ingediend telkenmale geweigerd werden. Tegen het argument dat hij de huidige situatie tussen volgelingen van Ram Rahim Singh en de sikhs niet kent, voert verzoeker wederom aan dat hij reeds meer dan vijf jaar in België verblijft, en afstand nam van de evolutie in de conflictsituatie tussen beide groepen. Verzoeker herhaalt dat hij alleen op de hoogte is van het feit dat het meisje dat bij hem telefoneerde werd opgepakt, maar hij weet niet wie ze heeft opgebeld. Volgens verzoeker werden al zijn beweringen in twijfel getrokken zoals het feit dat hij niet kan bewijzen dat hij problemen zoals bedreigingen kende. Ten slotte benadrukt verzoeker dat de door hem aangehaalde problemen rechtstreeks verband houden met de criteria uit het vluchtelingenverdrag.

3.2. De Raad merkt op dat het middel niet ontvankelijk is voor zover daarin de schending wordt aangevoerd van artikel 5 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist immers een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden (RvS 2 maart 2007, nr. 168.403; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 29 november 2006, nr. 165.291). Verzoeker verduidelijkt niet op welke wijze de bestreden beslissing een schending inhoudt van artikel 5 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verder merkt de Raad op dat verzoeker in zijn middel de schending aanvoert van de artikelen "48,1, 2 en 3" van de vreemdelingenwet, maar wellicht de artikelen 48/2 en 48/3 van de vreemdelingenwet beoogt.

3.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

3.4. In de bestreden beslissing, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, wordt gesteld dat verzoeker geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aannemelijk heeft gemaakt. Zo twijfelt de commissaris-generaal aan de oprechtheid van zijn asielaanvraag omdat hij reeds sedert 2007 op Belgisch grondgebied zou verblijven en nooit asiel heeft aangevraagd, maar wel een aanvraag om machtiging tot verblijf indiende. In de beslissing wordt er ook aan herinnerd dat verzoeker op 11 januari 2012 gecontroleerd werd en met het oog op zijn repatriëring werd opgesloten. Verzoeker diende slechts naar aanleiding van zijn tweede repatriëringspoging op 10 februari 2012 zijn asielaanvraag in. Hieruit blijkt volgens de commissaris-generaal dat verzoeker niet de intentie had om asiel aan te vragen. De verklaring van verzoeker dat hij had gehoord dat de asielaanvragen van Indiërs niet aanvaard werden kan luidens de bestreden beslissing niet overtuigen. Daarenboven stelt de commissaris-generaal vast dat verzoeker bitter weinig informatie heeft over de recente ontwikkelingen in het conflict tussen Ram Riham Singh en de sikhs. Ook met betrekking tot de verdenking vanwege de sikhs dat verzoeker betrokken is bij het conflict, wordt in de beslissing gewezen op de onwetendheid van verzoeker over de precieze omstandigheden van de arrestatie, wat eraan voorafging en over het huidige lot van het meisje. Met betrekking tot het bezoek van de sikhs die hem met de dood bedreigden aan zijn huis en aan het huis van zijn ouders, acht de commissaris-generaal het ongeloofwaardig dat de identiteit van deze sikhs onbekend bleef en hij geen informatie meer kan verschaffen over de bezoeken die de sikhs na 2009 aan zijn ouders brachten. Tot slot, zo vervolgt de bestreden beslissing, zou verzoeker zich gedurende ongeveer vier maanden in Delhi gevestigd hebben zonder problemen te hebben gekend. De verklaring van verzoeker dat hij geen geld had om er te blijven, overtuigt volgens de commissaris-generaal niet omdat hij beweerde van vrienden geld te hebben geleend.

3.5. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een asielaanvraag indient. Verzoeker geeft zelf aan dat hij reeds meer dan vijf jaar in België verblijft (Verzoekschrift, p. 3). Zijn argument dat hij had vernomen dat de asielaanvragen van Indiërs geweigerd werden, vormt geen rechtvaardiging voor zijn gedrag waarbij verzoeker slechts de dag voor de tweede poging om hem te repatriëren een vraag om internationale bescherming indiende. Dit gedrag toont aan dat zijn behoefte aan internationale bescherming alles behalve acuut is.

Van een asielzoeker mag bovendien een niet aflatende en doorgedreven belangstelling voor zijn zaak worden verwacht. Verzoeker stelt dat hij afstand nam van de conflictsituatie en niet meer informatie heeft over het meisje dat werd gearresteerd. Uit het administratief dossier blijkt ook dat verzoeker aangaf geen info meer te hebben na 2009 (stuk 4, gehoorverslag CGVS 22/02/2012, p. 18), niettegenstaande hij tot net voor zijn vrijheidsberoving in Merksplas contact had met zijn familie (*Ibid.*, p. 7), waardoor van hem kon worden verwacht dat hij op de hoogte is van de situatie anno 2012. Zijn totale gebrek aan actuele informatie over de situatie in Indië doet in ernstige mate afbreuk aan zijn geloofwaardigheid en aan het actueel karakter van zijn ingeroepen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade.

Verzoekers argumentatie beperkt zich voor het overige in wezen tot een herhaling van zijn standpunt dat hij aan de voorwaarden voldoet om als vluchteling te worden erkend. Met de loutere herhaling van haar eigen standpunt weerlegt de verzoekende partij de vaststellingen van de commissaris-generaal niet (RvS 11 april 2005, nr. 142 919). Verzoeker slaagt er niet in de motieven van de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen, waardoor de Raad deze beaamt en overneemt.

3.6. Er werd geen schending van artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag of van de artikelen 48/2 en 48/3 van de vreemdelingenwet aangetoond. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

3.7. De Raad zet verder op grond van het devolutief karakter van het beroep in de verf dat verzoeker, door te verklaren dat hij al meer dan 5 jaar in België verblijft (Verzoekschrift, p. 3), zelf het bedrieglijk karakter van zijn asielaanvraag onderkent. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt immers enerzijds dat verzoeker verklaarde dat zijn problemen naar aanleiding van de arrestatie van het meisje rond eind februari 2007 plaatsgrepen (stuk 4, gehoorverslag CGVS 22/02/2012, p. 13) waarna hij nog ongeveer 4 maanden in Delhi zou hebben gewoond (*Ibid.*, p. 16) om in oktober 2007 via Moskou en Parijs in België te belanden (stuk 8, Verklaring DVZ 14/02/2012, punt 35, reisroute). Anderzijds blijkt uit de in het administratief dossier opgenomen aanvraag om machtiging tot verblijf van 14 december 2009 (stuk 9, diverse documenten DVZ) dat verzoeker daarin opwerpte reeds in oktober 2006 op Belgisch

grondgebied te zijn toegekomen. Ter terechtzitting meent verzoeker zich na enige aarzeling te herinneren dat hij in oktober 2007 is toegekomen in België en tracht hij de andersluidende vermeldingen af te doen als een vergissing, wat niet kan worden aanvaard. Uit wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoeker de vervolgingsfeiten, waarbij hij betrokken was en die de kern van zijn asielrelaas uitmaken, situeert in een periode waarin hij, volgens zijn eigen verklaringen reeds op Belgisch grondgebied verbleef. Het asielrelaas van verzoeker is bijgevolg manifest ongeloofwaardig waardoor hij onmogelijk in aanmerking kan komen voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN